

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

13 noiembrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu și partea vătămată Întreprinderea Municipală „Auto Mall” Societatea cu Răspundere Limitată prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe:

Caranicolov Serghei Stepan, născut la xxxxxx,
originar și domiciliat în mun. xxxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 12.10.2011 – 05.11.2013 (prima instanță);
2. 31.01.2014 – 03.04.2014 (instanța de apel);
3. 28.08.2014 – 18.11.2014 (instanța de recurs ordinar);
4. 02.02.2015 – 17.06.2015 (instanța de apel);
5. 18.02.2016 – 12.07.2016 (instanța de recurs ordinar);
6. 19.08.2016 – 13.12.2016 (instanța de apel);
7. 13.02.2017 – 04.04.2017 (instanța de recurs ordinar);
8. 20.05.2017 – 26.09.2017 (instanța de apel);
9. 23.05.2018 – 09.10.2018 (instanța de recurs ordinar);
- 10.14.12.2018 – 14.03.2019 (instanța de apel).

asupra admisibilității în principiu a recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2013 Caranicolov Serghei a fost condamnat în baza art.xxxxxx Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a practica activitate legată de răspundere materială pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

S-a dispus, încasarea din contul inculpatului în beneficiul ÎM „Auto Mall” SRL a prejudiciului material în sumă de 43 805,10 de lei.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că Caranicolov Serghei, fiind angajat în funcția de depozitar la ÎM „Auto Mall” SRL, str. xxxxx, la 13 iulie 2011, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a sustras piese auto, conform procesului-verbal și actului de verificare a inventarierii la ÎM „Auto Mall” SRL din 13-15 iulie 2011, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 43 806 de lei.

Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Russ Sergiu în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri prin care Caranicolov Serghei să fie achitat.

În motivarea apelului au fost invocate următoarele: - la angajarea inculpatului în calitate de depozitar nu a fost efectuată o inventariere; - acuzarea nu a prezentat probe în vederea confirmării faptului că inculpatului i-au fost transmise în administrare careva bunuri; - instanța de fond eronat a conchis că contractul individual de muncă nr. 50/2011 din 03.05.2011 este o probă, care demonstrează că lui Caranicolov Sergheii - au fost transmise în administrare bunurile materiale sustrate, or acesta nu conține nici o clauză din care ar rezulta că ultimului i se transmit în administrare o listă concret determinată de bunuri materiale; - prima instanță a ignorat argumentul apărării precum că, în speță urma a fi încheiat un singur contract privind răspunderea materială deplină colectivă (de brigadă); - inventarierea a fost efectuată cu grave ilegalități, iar instanța nu a fost în drept de a pune la baza sentinței proba menționată, aceasta fiind inadmisibilă; - cererea apărării privind dispunerea unei expertize judiciar-contabile a fost neîntemeiat respinsă; - instanța neîntemeiat a pus la baza sentinței declarațiile martorilor acuzării, care au relatat că în vara anului 2011 inculpatul le-a propus să procure sau chiar le-a vândut anumite piese de la autovehicule, fără a ține cont că acuzarea nu a prezentat probe precum că piesele procurate de martori erau anume de la depozitul părții vătămate, nefiind stabilite datele de identificare a acestor piese, ca seria de producere etc., prin ce să fie posibil de stabilit dacă piesele date fac parte din partida importată de „Auto Mall” SRL; - în speță instanța de fond a încălcat principiul prezumției nevinovăției, interpretând toate dubiile exclusiv în defavoarea inculpatului.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2014, apelul declarat de către avocatul Sergiu Russ în numele inculpatului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Caranicolov Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.xxxxxxx Cod penal la amendă în mărime de 150 unități convenționale, echivalentul a 3 000 de lei.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul ÎM „Auto Mall” SRL prejudiciul material în sumă de 4800 de lei.

Instanța de apel a constatat că, Caranicolov Serghei, fiind angajat în funcția de depozitar la ÎM „Auto Mall” SRL, având acces la bunurile materiale, urmărind scopul de profit, a sustras pe ascuns piese auto: un reductor de pornire la prețul de 200 de lei, 10 reductoare la prețul de 300 de lei o unitate, în sumă totală de 3000 de lei și diferite piese auto la prețul de 1600 de lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 4800 de lei.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, sustragerea bunurilor a fost săvârșită de către inculpat, căruia nu i-au fost încredințate aceste bunuri însă care, în virtutea funcției deținute a avut acces la ele. În acest sens, instanța de apel a

menționat că, acuzarea nu a prezentat probe care să confirme că inculpatului i-au fost încredințate bunurile materiale ce-i aparțin ÎM „Auto Mall” SRL și că acesta înfăptuia acțiuni de dispunere, administrare, transportare ori păstrare a acestora. Mai mult, a precizat că din probele administrate este probată sustragerea bunurilor materiale doar în sumă de 4800 de lei.

Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care a solicitat casarea hotărârii atacate, cu menținerea sentinței primei instanțe, pe motiv că apelul a fost greșit admis, argumentând că instanța de apel, constatând o altă faptă, urma să analizeze și să cerceteze probele în ansamblu, detaliat, însă aceasta s-a limitat doar la enumerarea lor.

Recurs ordinar a declarat și avocatul V.Cazanir, în numele părții vătămate SRL „Auto Mall”, care a solicitat casarea deciziei contestate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, argumentând că, instanța de apel pripit a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.xxxxxCod penal.

Consideră că, toate probele administrate în cauză dovedesc vinovăția lui Caranicolov Serghei în săvârșirea infracțiunii de delapidare.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 noiembrie 2014, recursurile declarate au fost admise, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a menționat că, instanța de apel, judecând apelul declarat de către avocatul Russ Sergiu în numele inculpatului, nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, constatând, fără o argumentare cuvenită, că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.xxxxxx Cod penal și fără a face o analiză amplă a tuturor probelor administrate în cauză.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, apelul declarat de către avocatul Russ Sergiu în numele inculpatului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Caranicolov Serghei a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.xxx Cod penal și respectiv, acțiunea civilă înaintată de către ÎM „Auto Mall” SRL a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel a conchis că la materialele cauzei nu există probe concludente, utile și veridice ce ar dovedi vinovăția lui Caranicolov Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.xxxxx Cod penal. În acest sens, instanța de apel a indicat că declarațiile martorilor R.Solomon, S.Gracious, A.Badiuc și N.Jaliuc nu pot fi acceptate deoarece, aceștia erau colegi de serviciu cu Caranicolov Serghei și ar fi putut să fie implicați în dispariția pieselor auto.

La fel, a indicat instanța că, la angajarea inculpatului în calitate de depozitar, nu a fost efectuată o inventariere obligatorie pentru a stabili care bunuri sunt transmise în gestiunea acestuia.

Complementar, instanța a stabilit că acuzarea nu a prezentat nici o probă care ar confirma că piesele procurate de martori de la inculpat sunt anume de la depozitul părții vătămate, piesele nefiind ridicate și recunoscute în calitate de corpuri delictive, nefiind stabilită denumirea, codul de identificare, seria de producere etc., prin care să fi fost posibil de stabilit dacă aceste piese fac parte din partida importată de ÎM „Auto Mall” SRL.

Instanța de apel a conchis că acuzarea nu a răsturnat versiunea inculpatului, precum că piesele pe care le-a vândut i-au fost aduse de către prietenul său din Franța, or, martorul S.Tonciu a confirmat cele invocate de către acesta.

Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, neîntemeiat ajungând la concluzia că contractul de răspundere materială deplină semnat de către inculpat este lovit de nulitate și că bunurile care au fost însușite de către inculpat au fost încredințate acestuia în virtutea funcției pe care o deținea în baza contractului individual de muncă nr.50/2011 din 03.05.2011.

Recurs ordinar a declarat și avocatul V.Cazanir, în numele părții vătămate SRL „Auto Mall”, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.xxxxxx Cod penal fiind dovedită cu certitudine și fără echivoc prin cumulul de probe administrate la cauză.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 iulie 2016, recursurile ordinare declarate de către procuror și avocatul V.Cazanir în numele părții vătămate au fost admise, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceiași instanță în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a menționat că, instanța de apel și-a motivat insuficient decizia pronunțată și aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar argumentele recurenților, referitor la faptul că instanța nu a dat o apreciere obiectivă declarațiilor însuși ale inculpatului, care la urmărirea penală a recunoscut parțial vina, a martorilor S.Graciov, S.Zgardan, R.Solomon, A.Iabanji și S.Tonciu în coroborare cu celelalte probe administrate în cauză, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, și-au găsit confirmare.

La fel, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel urma să cerceteze și să analizeze aspectele învinuirii înaintate, precum și să constate dacă în acțiunile inculpatului sunt sau nu prezente elementele infracțiunii incriminate, sau dacă acțiunile acestuia întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii contra patrimoniului.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, apelul declarat de către avocatul Russ Sergiu în numele inculpatului a fost respins ca nefondat și menținută sentința, fără modificări.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile reprezentantului părții vătămate V.Cazanir, ale martorilor S.Graciov, A.Iabanji, R.Solomon, S.Zgardan, S.Tonciu, A.Iamov, A.Badiuc, N.Jaliuc și actele cauzei - contractul individual de muncă nr.50/2011 din 03.05.2011; ordinul de

angajare nr.34 din 03.05.2011 și procesele-verbale ale inventarierii la ÎM „Auto Mall” SRL din 13-15.07.2011, inclusiv cel final din 13-22.07.2011.

Astfel, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.xxxxx Cod penal este dovedită cu certitudine și fără echivoc, fiind întrunite atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a respectivei infracțiuni, iar declarațiile inculpatului, instanța de apel le-a considerat făcute în scopul de a se eschiva de la răspundere penală.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75-77 Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, că este caracterizat pozitiv și corect i-a stabilit acestui o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care Caranicolov Serghei să fie achitat, pe motiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunii; - instanțele judecătorești au apreciat eronat și arbitrar probele administrate, vinovăția inculpatului nefiind probată; - au încălcat principiul prezumției nevinovăției; - instanța de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor inculpatului.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 aprilie 2017, recursul ordinar declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Caranicolov Serghei a fost admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Colegiul penal lărgit a constatat că, potrivit ordonanței din 06 februarie 2013 privind modificarea învinuirii în ședința de judecată în sensul agravării ei, Caranicolov Serghei a fost învinuit în faptul că a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.xxxx Cod penal - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile (f.d.124, 208-209 vol.I).

Prin sentința primei instanțe din 05 noiembrie 2013, s-a constatat că Caranicolov Serghei, fiind angajat în funcția de depozitar la ÎM „Auto Mall” SRL, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a sustras piese auto în sumă totală de 43805,10 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil, acțiunile acestuia fiind calificate în baza art.xxxxxx Cod penal - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței menționate, a conchis că prima instanță corect a constatat că Caranicolov Serghei, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a sustras piese auto în sumă totală de 43805,10 lei, menținând sentința.

În același timp, instanța de apel în descriptivul deciziei a indicat că întreaga sistemă de probe examinate demonstrează că inculpatul a delapidat averea străină, adică a însușit ilegal bunurile altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Colegiul penal a reținut că instanțele de judecată, contrar prevederilor art.394 Cod de procedură penală, nu au stabilit fapta conform învinuirii aduse lui Caranicolov Serghei prin ordonanța din 06 februarie 2013, făcând în acest sens concluzii contradictorii.

Totodată, instanța de recurs a menționat că analizând materialele cauzei și, în mod special, procesul-verbal și partea descriptivă a deciziei instanței de apel, instanța a descris declarațiile inculpatului Caranicolov Serghei date în calitate de bănuț și învinuit (f.d.62, 74, vol.I), inclusiv cele date în prima instanță (f.d.116-117, vol.I), și probele scrise -procesul-verbal al inventarierii la ÎM „Auto Mall” SRL din 13-15.2011 (f.d.17, vol.II), procesul-verbal final de inventariere la ÎM „Auto Mall” SRL din 13-22.2011 (f.d.18-132, vol.II) care, deși au fost puse la baza condamnării inculpatului, însă aceste probe, nu au fost cercetate în ordinea prevăzută de lege.

Prin urmare, instanța de apel în hotărârea pronunțată a reținut probe, fără a le verifica în ședința instanței de apel, sub aspectul cercetării nemijlocite, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în conformitate cu prevederile art.414 alin.(1), (2) și (6) Cod de procedură penală, și nu le-a apreciat separat, în coroborare din punct de vedere al pertinentei și concludenței.

De asemenea, instanța de recurs a menționat că instanța de apel urma să cerceteze și să analizeze aspectele învinuirii, precum și să constate dacă în acțiunile inculpatului sunt sau nu prezente elementele infracțiunii incriminate, sau dacă acțiunile acestuia întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii contra patrimoniului.

Instanța de recurs a indicat că, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de motivele nominalizate și în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, apelul comun al avocatului Russ Sergiu și inculpatului Caranicolov Serghei a fost admis, casată total sentința, inclusiv din oficiu, în temeiul art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Caranicolov Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.xxxxxx Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 12 000 de lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative și de gestiune a bunurilor pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de ÎM „Auto Mall” SRL a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul ÎM „Auto Mall” SRL a prejudiciului material în sumă de 43 805,10 de lei.

În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a menționat că, prima instanță a apreciat, prin prisma art.101 Cod procedură penală, toate probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, just a conchis asupra vinovăției inculpatului Caranicolov Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.xxxxxx Cod penal - „delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor

altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că prima instanță, deși a calificat acțiunile inculpatului Caranicolov Serghei în baza art.xxxxx Cod penal, nu a descris fapta criminală considerată ca fiind dovedită în baza căruia inculpatul, Caranicolov Serghei, a fost condamnat, fapt care denotă încălcarea de către primă instanță a normelor procesual penale la adoptarea și redactarea sentinței, prin urmare instanța de apel a considerat necesar de a corecta această eroare prin propria decizie.

Astfel, a fost stabilit că inculpatul Caranicolov Serghei, fiind angajat conform contractului de muncă din 05.03.2011 în funcție de depozitar la ÎM „Auto Mall” SRL cu sediul juridic pe str. xxxxxx, fiind persoană cu răspundere materială pentru bunurile primite și încredințate lui în administrare, la data de 13.07.2011, având scopul delapidării averii străine, a însușit din depozitul SRL „Auto Mall”, amplasat pe strxxxxxx, piese auto și anume: bobină de aprindere E7J780 - 2 bucăți la preț de 3513,48 de lei, ambele; „Senzor de temperatură - 2 bucăți la preț de 1259,40 de lei, ambele; releu bujie incandescentă F8Q632 - 1 bucată la prețul de 2244,84 de lei; senzor de presiune hidraulică Logan-2 bucăți la preț de 3989,16 de lei, ambele; blocul bobinei de aprindere Clio II (CBOW) - 1 bucată la preț de 2219,16 de lei; senzor mișcare posterioară „Logan” - 1 bucată la preț de 608,10 de lei; senzor mișcare posterioară „Logan” - 1 bucată la preț de 695,28 de lei; senzor de viteză „Logan” - 2 bucăți la preț de 1933,92 de lei, ambele; bobină de aprindere „RENAULT VALEO” - 6 bucăți la preț total de 4709,16 de lei; ventil electromagnetic „AKIII Lagune” - 3 bucăți la preț total de 4140,18 de lei; senzor de mișcare posterioară „Megane II/ Lagune” - 2 bucăți la preț de 1387,92 de lei, ambele; bobină de aprindere „K4J/ M” - 3 bucăți la preț total de 4019,94 de lei; bobină de aprindere „K4J/ M” - 9 bucăți la preț total de 12059,82 de lei; apărătoare anterioare -1 bucată la preț de 224,76 de lei; apărătoare posterioare - 1 bucată la preț de 238,43 de lei; covoraș de cauciuc - 1 bucată la preț de 561,55 de lei, bunuri încredințate lui în administrare, provocând astfel SRL „Auto Mall” în persoana directorului cet. Titov Andrei o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 43 806 de lei.

Instanța de apel a relevat că, deși inculpatul vina în săvârșirea infracțiunii imputate nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia se dovedește prin probele acumulate la cauza penală și examinate în cadrul cercetării judecătorești, și anume, declarațiile reprezentantului părții vătămate Cazanir Vitalie, declarațiile martorilor Iabanji Alexandr, Solomon Roman, Zgardan Serghei, Tonciu Serghei, Iamov Alexandru, Badiuc Andrei și Jaliuc Nicolae, actele și documentele anexate la cauza penală, inclusiv: contractul individual de muncă nr.50/2011 din 03 mai 2011, pe numele lui Caranicolov Serghei, angajat în calitate de depozitar la ÎM „AutoMall” SRL (f.d.8-9, vol.I); procesele-verbale de informare despre finisarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale, prin care se constată lipsa a careva demersuri la finele urmăririi penale și se constată că inculpatul în mod tacit a admis legalitatea probelor acumulate (f.d.79-82, vol.I); ordinul de angajare nr.34 din 03 mai 2011 pe numele lui Caranicolov Serghei (f.d.102, vol.I); contractul de răspundere materială semnat de Caranicolov Serghei (f.d.104, vol.I); actul de predare-transmitere a bunurilor materiale din 26.07.2010 (f.d.121-207, vol.I); ordinul nr.137 B din 13.07.2011, prin care Caranicolov Serghei a fost concediat din motivul lipsei de la lucru și necunoașterea locului aflării dânsului și prin care s-a

dispus efectuarea inventarierii (f.d.8, vol.II); ordinul nr.141A din 22.07.2011 prin care s-au confirmat rezultatele inventarierii (f.d.10, vol.II); procesul verbal al inventarierii la ÎM „Auto Mall” SRL în 13-15 iulie 2011, prin care s-a constatat lipsa bunurilor în mărime de 43805,10 de lei (f.d.17, vol.II); procesul verbal final de verificare a inventarierii din 13-22 iulie 2011 la IM „Auto Mall” SRL, conform căruia s-a constatat lipsa bunurilor în sumă totală de 66 927,54 de lei (f.d.18-132, vol.II); răspunsul inspecției muncii nr.856 din 26.06.2013, prin care s-au constatat că nu s-au depistat careva încălcări la petiția inculpatului Caranicolov Serghei (f.d.134, vol.II).

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat solicitarea apărării privind achitarea inculpatului, deoarece s-a constatat dovedită pe deplin vinovăția inculpatului Caranicolov Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.xxxxx Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Caranicolov Serghei în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a reținut că potrivit înscrisurilor anexate la materialele cauzei, inculpatul fiind angajat la ÎM „Auto Mall” SRL, în calitate de depozitar, în baza contractului de muncă și a ordinului de angajare, a încheiat totodată și contract de răspundere materială deplină (f.d.8-10, vol.I).

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii enunțate se caracterizează prin acțiuni concrete, Caranicolov Serghei, fiind angajat conform contractului de muncă din 05.03.2011 în funcție de depozitar la ÎM „Auto Mall” SRL cu sediul juridic pe str. xxxxxx, fiind persoană cu răspundere materială pentru bunurile primite și încredințate lui în administrare, la 13.07.2011, având scopul delapidării averii străine, a însușit din depozitul ÎM „Auto Mall” SRL, amplasat pe str. xxxxxxxx piese auto, conform procesului-verbal și actului de verificare a inventarierii la ÎM „Auto Mall” SRL din 13-15 iulie 2011, provocând astfel ÎM „Auto Mall” SRL în persona directorului Titov Andrei, o daună materială în proporții considerabile în sumă de 43 806 de lei.

Prin urmare, instanța de apel examinând cumul probator acumulat în cauza deferită spre examinare, a considerat indubitabil demonstrată legătura cauzală dintre acțiunile intenționate ale inculpatului Caranicolov Serghei și consecințele survenite, or, inculpatul fiind angajat ca depozitar la ÎM „Auto Mall” SRL, a sustras piese auto care se aflau în gestiunea sa legitimă, pe care ulterior le înstrăina diferitor cetățeni.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.191 Cod penal se exprimă, în vinovăție sub formă de intenție directă.

În afară de aceasta, la calificare este obligatorie stabilirea scopului special - de cupiditate. Caranicolov Serghei fiind angajat în funcția de depozitar la ÎM „Auto Mall” SRL la 13 iulie 2011, având scopul delapidării averii străine, a sustras piese auto, provocând astfel ÎM „Auto Mall” SRL o daună materială considerabilă în sumă de 43 806 de lei.

Prin urmare, instanța a apreciat critic argumentele părții apărării, precum că vinovăția lui Caranicolov Serghei nu a fost demonstrată, acestea fiind îndreptate exclusiv spre eschivarea de la răspunderea penală.

Referitor la stabilirea măsurii de pedeapsă în privința inculpatului Caranicolov Serghei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.xxxxxx Cod penal, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal, și a considerat că, corectarea și reeducarea inculpatului Caranicolov Serghei este posibilă cu

aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime 600 u.c., ceea ce constituie 12 000 de lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative și de gestiune a bunurilor pe un termen de 3 ani, pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate prevăzută de art.xxxxxxx Cod penal este obligatorie și vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii și de lichidare a practicii vicioase.

În ce privește acțiunea civilă înaintată de ÎM „Auto Mall” SRL, prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material cauzat, instanța de apel, a ajuns la concluzia că, pretențiile ÎM „Auto Mall” SRL, în partea încasării prejudiciului material urmează a fi admisă parțial și s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul ÎM „Auto Mall” SRL a prejudiciul material în sumă de 43805,10 de lei.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Caranicolov Serghei, prin care, fără a indica un temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care el să fie achitat.

De fapt, în recursul ordinar, sunt aduse repetat aceleași motive ca și în cererea de apel, afirmându-se că la dosar nu este nici o probă pertinentă și concludentă care ar demonstra vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 octombrie 2018, recursul ordinar declarat de inculpatul Caranicolov Serghei a fost admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Colegiul penal lărgit a constatat că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 aprilie 2017, cauza penală în privința lui Caranicolov Serghei a fost trimisă la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată, pentru a repara erorile judiciare depistate de instanța de recurs.

Analizând textul deciziei contestate, Colegiul penal lărgit a constatat că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, nu a ținut cont de indicațiile menționate în decizia instanței de recurs și nu a reparat erorile judiciare comise de instanțele de judecată în procesul de examinare a cauzei date la etapele anterioare.

Necesitatea conformării indicațiilor expuse de instanța ierarhic superioară față de instanța de rejudecare, este stipulată de prevederile art.436 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, care indică expres că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii, în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată.

În sensul dat, Colegiul penal lărgit a remarcat faptul că instanța de apel, la rejudecarea cauzei, nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs ce i-au fost atribuite cu scop de verificare a erorilor invocate de către apelant în cererea de contestare a sentinței primei instanțe.

Astfel, în apelul declarat de partea apărării se invocă motivele privind ilegalitatea și netemeinicia hotărârii atacate prin faptul că instanța pripit a decis asupra soluției adoptate fără a face o analiză amplă a tuturor probelor administrate în cauză, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei imputate.

Colegiul penal lărgit a menționat că instanței de apel i s-a pus în sarcină verificarea probelor scrise administrate la caz, și anume contractul individual de muncă nr.50/2011 din 03 mai 2011 (f.d.8 vol.I), contractul de răspundere materială (f.d.9, vol.I), procesul-verbal al inventarierii la ÎM „Auto Mall” SRL din 13.15.2011 (f.d.17, vol.II), procesul-verbal final de inventariere la ÎM „Auto Mall” SRL din 13.22.2011 (f.d.18-132, vol.II) care, deși au fost puse la baza condamnării inculpatului, aceste probe, nu au fost apreciate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept concrete.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit a constatat că, la rejudecarea cauzei, instanța de apel, nu s-a conformat cu exactitate situației stabilite de către instanța de recurs și nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, indicate în pct.3 a prezentei decizii, constatând, că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.xxxx Cod penal, fără a fi dată o analiză amplă tuturor probelor administrate în cauza dată, fără a aprecia fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, limitându-se repetat la mențiuni neclare, confuze și sumare.

Colegiul penal lărgit a menționat că instanța de apel făcând trimitere la contractul individual de muncă, procesul-verbal al inventarierii la ÎM „Auto Mall” SRL din 13.15.2011, prin care s-a constatat lipsa bunurilor în mărime de 43805,10 de lei, procesul-verbal final de inventariere la ÎM „Auto Mall” SRL din 13.22.2011, conform căruia s-a constatat lipsa bunurilor în sumă totală de 66 927,54 de lei și descriindu-le în decizie, nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel nu a dat o apreciere logică argumentelor invocate cu scop de apărare și anume: faptul că la ÎM „Auto Mall” DRL, Caranicolov Serghei nu era unicul depozitar; la angajarea inculpatului la serviciu, nu s-a petrecut o inventariere și doar s-a întocmit un act de primire-predarea a bunurilor, de către depozitarul Spirin Anton care a fost transferat în alt serviciu, depozitarului Solomon Roman; pe dosar nu există probe că în genere bunurile erau primite și eliberate din depozit cu respectarea unor reguli și proceduri de evidență; potrivit Codului muncii, contractul despre răspunderea materială urma să fie încheiat colectiv cu ambii depozitari, însă a fost semnat doar un contract unipersonal, fără data întocmirii și semnării (f.d.9, vol.I). Criticând argumentele din apel în decizia sa, instanța de apel operează cu alegații cu ar fi: 1)... bunurile erau încredințate făptuitorului, fiind în posesia legitimă a acestuia, dat fiind faptul că inculpatul Caranicolov Serghei avea acces la liber la depozit – adică pune semnul echivalenței între transmiterea bunurilor și simplul fapt că persoana avea acces la acestea; 2) respinge argumentul că la angajarea inculpatului nu s-a petrecut inventariere, prin referirea la depozitiile reprezentantului părții vătămate Cazanir Vitalii că ...în momentul transferării lui Spirin și venirii lui Caranicolov s-a petrecut inventarierea, însă, prin această mențiune, instanța de apel nicidecum nu a dat răspuns la argumentul că inculpatul nu a fost cunoscut cu acest act(f.d.128-207, vol.I); consideră că argumentele despre ilegalitățile grave comise la efectuarea inventarierilor, sânt doar niște alegații, care se combat prin actele despre inventariere, însă nu este dat un răspuns concret la un argument concret – că depozitul și-a continuat activitatea în paralel cu procesul de

inventariere (urmează de remarcat că instanța de apela acceptat ca probă procesul-verbal final de verificare a inventarierii (f.d.18-132, vol.II), însă nu s-a luat în vedere că, din acest proces-verbal rezultă lipsa bunurilor la o sumă de 66927,54 de lei, fapt ce denotă suspiciuni față de existența unei evidențe stricte a bunurilor).

În aceste condiții, Colegiul a concluzionat că argumentele recurentului cu privire la faptul că instanța de apel nu a dat apreciere probelor administrate pe caz și nu a dat răspuns la argumentele invocate în apel, și-a găsit confirmare, de aceea rezultatele activității organului de urmărire penală și baza probatorie propusă de partea acuzării și partea apărării în cadrul acestei cauze penale, urmează a fi verificată în mod repetat de către instanța de apel la rejudecarea cauzei, în ședințele de judecată publice, cu respectarea drepturilor procesuale ale persoanelor implicate pe caz, respectându-se principiile prezumției nevinovăției, contradictorialității procesului penal și legalității armelor în proces, stipulate la art.art.7, 8, 24 Cod de procedură penală, ceea ce nu a fost efectuat.

Subsidiar, Colegiul a menționat că instanța de apel, casând sentința atacată prin apelului comun declarat de inculpat și avocatul acestuia, potrivit art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, urma să se expună, dacă examinând aspectele de fapt și de drept, în afară temeiurilor invocate și cererilor formulate de apelant, nu se înrăutățește situația acestuia.

Prin decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul avocatului în numele inculpatului Caranicolov Serghei, s-a casat sentința din 05 noiembrie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău, și s-a pronunțat hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Caranicolov Serghei s-a achitat de sub învinuirea adusă în baza art. xxxxxx Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Acțiunea civilă înaintată de ÎM „Auto Mall” SRL către Caranicolov Serghei de încasare a sumei de 66 927,54 de lei, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel instanța de apel a stabilit că cercetând totalitatea probelor administrate la prezenta cauză penală, a conchis că inculpatul Caranicolov Serghei, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxx Cod penal, urmează a fi achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar prima instanță a aplicat greșit prevederile art. 101 Cod de procedură penală, apreciind impropriu probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cât și prevederile art. 390 Cod de procedură penală, ajungând la concluzia condamnării inculpatului Caranicolov Serghei.

Verificând probele administrate la caz, cercetându-le prin prima prevederilor normelor precitate, din punctul de vedere al pertinentei, veridicității și coroborării lor. Colegiul penal a ajuns la concluzia că probele date nu demonstrează că fapta a fost săvârșită de inculpatul Caranicolov Serghei.

Colegiul penal a admis argumentul inculpatului precum că instanța de fond eronat și subiectiv a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care nu se află în raport cu vinovății inculpatului și precum că neîntemeiat a pronunțat o sentință de condamnare privința lui Caranicolov Serghei.

A stabilit că instanța de fond nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care s-a întemeiat soluția, regăsindu-se temeiul invocat în apelul deferit, astfel impunându-se admiterea acestuia.

Colegiul penal a reținut că conform doctrinei, *obiectul juridic* special al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal este un obiect juridic multiplu. Aceasta deoarece, în cazul delapidării averii străine, printr-o singură acțiune (iar nu printr-un sistem de acțiuni, ca în cazul infracțiunilor complexe) se aduce atingere mai multor valori sociale speciale și, implicit, relațiilor sociale aferente.

Astfel, *obiectul juridic principal* al infracțiunii analizate îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Concomitent, Colegiul a reținut că, o condiție obligatorie pentru existența infracțiunii de delapidare a averii străine constă în faptul că obiectul material trebuie să se afle efectiv în gestiunea sau administrarea făptuitorului și să fie străin pentru acesta, iar încredințarea nemijlocită a bunurilor de către persoana fizică sau juridică se face în funcție de specificul activității economice cu determinarea clară a atribuțiilor de serviciu în ce privește gestionarea sau administrarea bunurilor.

Astfel, inculpatului Caranicolov Serghei i se incriminează comiterea infracțiunii de delapidare a averii străine, care i-a fost încredințată în administrare. În respectiva speță inculpatul se învinuiește că a delapidat o cantitate de piese auto în valoare de 43805,10 de lei din depozitul unde activa în calitate de cel de-al doilea depozitar. Respectiv, la angajarea acestuia în funcția de depozitar era necesar ca bunurile să-i fie transmise în responsabilitatea sa cu indicare concretă a cantității și valori acestora. În acest context colegiul a menționat faptul că, la angajarea lui Caranicolov Serghei în calitate de depozitar nu a fost efectuată o inventariere, care era obligatorie pentru a stabili care bunuri se transmit în gestiunea lui.

Colegiul penal a menționat că acuizarea nu a prezentat probe și suficiente dovezi confirmatoare că inculpatul Caranicolov Serghei ar fi cauzat un prejudiciu, or, conform contractului individual de muncă nr. 50/2011 din 03.05.2011 și contractului de răspundere materială, acestea nu conțin nici o clauză din care ar rezulta că angajatului Caranicolov Serghei i-au fost transmise în administrare o listă concretă determinată de bunuri materiale, adică o listă detaliată de piese auto.

În acest sens, se reiterează prevederile imperative ale p.6 lit. d) al Regulamentului privind inventarierea, aprobat prin Ordinul Ministrului Finanțelor din 28.04.2004 publicat în Monitorul Oficial nr. 1123 din 27.07.2004. care prevede că, persoanele juridice sînt obligate să efectueze inventarierea generală a patrimoniului în caz de schimbare (înlocuire) a gestionarului în ziua primirii-predării gestiunii. Depozitarul unui depozit este nu altcineva decît un gestionar al bunurilor aflate în depozit. În cazul dat inculpatul Caranicolov Serghei a fost angajat depozitar în locul unei alte persoane și urma să gestioneze bunurile din depozit împreună cu cel de-al doilea depozitar existent - Solomon Roman.

Prin urmare, dispunerea unei inventarieri la angajarea inculpatului Caranicolov Serghei în calitate de depozitar era obligatorie, ceea ce prin încălcarea gravă a legii nu a fost făcut deoarece la materialele cauzei nu este prezentat vreun act de inventariere efectuată la momentul angajării în funcția de depozitar a inculpatului Caranicolov Serghei, deși reprezentantul întreprinderii susține că a fost efectuată o asemenea inventariere.

Prin urmare, Colegiul penal a relevat că nu se cunoaște care era cantitatea de piese auto prezente în depozit la momentul angajării inculpatului Caranicolov Serghei, fiind atrasă atenția că în depozitul din speță, conform explicațiilor reprezentantului părții vătămate, se păstrează sute de mii de unități de piese auto. În acest context, colegiul a remarcat faptul că depozitarului Caranicolov Serghei i-a

fost transmisă în administrare o anumită cantitate concret determinată de bunuri materiale și în special, bunurile pretins a fi delapidate, însă nu a fost întocmit nici un act de predare-primire semnat de către Caranicolov Serghei, cu toate că reprezentantul părții vătămate în repetate rânduri a declarat că un astfel de act, semnat de Caranicolov Serghei există, însă pînă la urmă nu l-a prezentat instanței. Adică, proba principală pe care urma să se întemeieze acuzarea trebuie să fie actul de predare-primire a unei cantități determinate de bunuri în administrarea depozitarului Caranicolov Serghei, din care inculpatul ar fi delapidat o parte.

Totodată, responsabilitatea depozitarului, ca persoană cu funcție de răspundere materială, este stabilită prin contractul individual de muncă încheiat cu societatea respectivă, însă, ultima va încheia și un contract de răspundere materială deplină.

Colegiul a menționat și acel fapt că, contractul individual de muncă nr. 50/2011 din 03.05.2011 nu conține nici o clauză din care ar rezulta că angajatului Caranicolov Serghei i se transmit în administrare o listă concret determinată de bunuri materiale, adică o listă detaliată de piese auto.

Adică, contractul individual de muncă nu poate înlocui un act de predare-primire.

Forma și conținutul contractului individual de muncă este stabilit imperativ de legislația muncii, care nu prevede posibilitatea includerii în acest contract a clauzei ce ar conține o listă detaliată de predare-primire a bunurilor în administrarea salariatului.

În acest context, Colegiul penal a menționat că la materialele cauzei există doar un singur contract individual de muncă cu nr. 50/2011 din 03.05.2011 semnat de către Caranicolov Serghei (f. d. 8), instanța de fond însă a făcut referire și la contractul aflat la f.d. 9, adică la contractul privind răspunderea materială deplină fără dată și număr, semnat de către Caranicolov Serghei.

Astfel, instanța de apel a remarcat faptul că acest contract privind răspunderea materială deplină de asemenea nu conține nici o prevedere că salariatului Caranicolov Serghei i s-a transmis în administrare o listă de bunuri (piese auto) concret determinate. Or, acest contract standard de răspundere materială este inutil deoarece nu prevede care anume bunuri i-se transmit salariatului, ba mai mult ca atît, acest contract de răspundere materială este lovit de nulitate absolută, deoarece nu conține un element esențial și anume data la care a fost semnat.

Prin urmare, acest contract de răspundere materială fără dată nu poate fi considerat ca o anexă la contractul individual de muncă nr. 50/2011 din 03.05.2011, deoarece o așa prevedere nu se conține nici în unul din aceste contracte.

Mai mult, Colegiul a conchis faptul că, la adoptarea sentinței de condamnare instanța de judecată a ignorat faptul că cu cei doi depozitari din speță urma să fie încheiat un singur contract privind răspunderea materială deplină colectivă și nu cu fiecare individual, astfel, pe lângă motivele menționate mai sus de nulitate, contractul de răspundere materială deplină semnat de inculpatul Caranicolov Serghei, fără dată, mai este lovit de nulitate și din motivul că cu inculpatul nu putea să fie încheiat un contract separat de răspundere materială individuală, deoarece el activa la acel depozit în calitate de depozitar împreună cu un al doilea depozitar.

Colegiul penal cu referire la argumentele reprezentantului părții vătămate Cazanir Vitalii precum că inculpatul Caranicolov Serghei poartă răspundere materială conform contractului de angajare și că acesta ar fi sustras piesele auto din depozitul întreprinderii ÎM „Auto Mall” SRL și le-ar fi vândut la un preț foarte redus decît cel

de pe piață sunt declarative și se combat cu celelalte probe cercetate în instanța de judecată și suplimentar în apel, din motiv că la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe care ar confirma faptul că inculpatul a primit careva bunuri.

Colegiul penal cercetând și verificând probele administrate de acuzatorul de stat a constatat că învinuirea înaintată inculpatului Caranicolov Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxx Cod penal nu și-a găsit confirmare, respectiv, instanța de fond eronat a apreciat probele administrate la cauza penală și eronat a concluzionat că în speță acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii or, în baza actelor cauzei penale, Colegiul penal a stabilit că fapta de delapidare a averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor alte persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu cauzarea de daune în proporții considerabile nu a fost comisă de inculpatul Caranicolov Serghei.

Colegiul penal a menționat că astfel, versiunea inculpatului Caranicolov Serghei nu a fost combătută prin probe prezentate de partea acuzării, totodată sentința necuprinzând și descrierea circumstanțelor cauzei constatate de prima instanță, cu enumerarea temeiurilor de condamnare a inculpatului și indicarea motivelor pentru care se admit probele aduse în sprijinul acuzării.

Este plauzibil de menționat că Caranicolov Serghei a dat declarații constante și consecutive pe tot parcursul procesului penal, a menținut aceeași poziție de nerecunoaștere a vinovăției de la urmărirea penală până la instanța de apel, iar versiunea inculpatului nu a fost combătută de partea acuzării prin probe prezentate în sprijinul învinuirii.

Astfel, raportând starea de fapt la norma de drept, Colegiul penal a ajuns la concluzia că la materialele cauzei nu există probe concludente, utile și veridice ce ar dovedi vinovăția lui Caranicolov Serghei în afara oricăror dubii.

În acest sens, declarațiile reprezentantului părții vătămate și a martorilor Solomon Roman, Graciov Stanislav, Badhic Andrei și Jalnic Nicolae, care de fapt aceștia erau colegi de serviciu a lui Caranicolov Serghei și care ar fi putut fi implicați în dispariția pieselor auto, din care considerente, astfel de probe cad sub îndoiala veridicității.

De asemenea. Colegiul a reținut și acel fapt că atât la urmărirea penală, cât și la cercetarea judecătorească, acuzarea nu a adus nici o probă ce ar dovedi că piesele procurate de către martori de la Caranicolov Serghei sunt anume de la depozitul părții vătămate. La faza urmăririi penale aceste piese nu au fost ridicate în calitate de corpuri delictive, nici măcar n-au fost stabilite datele de identificare a acestor piese ca denumirea, codul de identificare, seria de producere etc., prin care să fie posibil de stabilit dacă piesele date fac parte din partida importantă de ÎM „Auto Mall” SRL. Urmărirea penală din neglijență a omis să efectueze acest important procedeu probatoriu și, astfel, nefiind răsturnată versiunea inculpatului precum că piesele care s-au vândut i-au fost aduse de prietenul său din Franța, iar martorul Iamov Alexandru a confirmat cele invocate de inculpat.

Colegiul penal consideră că în cadrul ședinței de judecată nu au fost prezentate suficiente probe concludente și utile care demonstrează pe deplin vinovăția lui Caranicolov Serghei în săvârșirea infracțiunii incriminate - faptul sustragerii de către inculpatul Caranicolov Serghei a pieselor auto care aparțineau întreprinderii ÎM „Auto Mall” SRL și care i-ar fi fost încredințate în administrare, învinuirea adusă poartă un caracter pripit și superficial or dimpotrivă, din materialele dosarului rezultă că probe în sprijinul învinuirii de facto nu au fost prezentate.

Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, care a invocat drept temei de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței din 05 noiembrie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău.

A menționat că concluziile instanței de apel nu corespund circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești și caracterului faptei comise.

Astfel, pentru a demonstra culpabilitatea lui Caranicolov Serghei, organul de urmărire penală și instanța de fond au elucidat toate circumstanțele cauzei, au administrat și respectiv cercetat probe pertinente, concludente și utile, care demonstrează vina inculpatului prin probe administrate în cadrul urmăririi penale și corect puse la baza sentinței de condamnare, dar care nu au fost apreciate la justa valoare de către instanța de apel.

Achitându-l pe Caranicolov Serghei, instanța de apel, nu a luat în considerație toate probele acuzării și nu le-a apreciat la justa lor valoare, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, astfel încălcând prevederile art.101 alin.(1) CPP, conform căruia fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel, eronat a decis că, în cazul dat inculpatul urmează a fi achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxxxx Cod penal, astfel încât în mod arbitrar a exclus ca probă, contractul de răspundere materială deplină semnat de inculpatul Caranicolov Serghei, invocând că nu a fost semnat de inculpat.

Contrar celor statuate de instanța de apel, potrivit declarațiilor inculpatului prezentate în instanța de fond, acesta a indicat că „el contract de răspundere materială cu altă firmă la care a fost angajat inițial a semnat, iar când a fost transferat la SRL „Auto Mall”, el nu a semnat nimic. Semnătura de pe contractul din 03.05.2011 de la (f.d.-9) îi aparține, anume această semnătură este pusă la îndoială de către colegiul penal și deși partea apărării nu a pus la îndoială autenticitatea acestuia, nu a contestat actul respectiv sau formulat în acest sens careva obiecții, instanța neîntemeiat a exclus-o, deși urma să evalueze forța ei probantă.

Mai mult ca atât, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, la întrebarea procurorului, inculpatul nu a putut argumenta conținutul declarațiilor prezentate inițial la (f.d.62. verso), prin care acesta a recunoscut parțial bănuiala ce i se incrimină, specificând doar că nu este de acord cu suma prejudiciului evaluat de către partea vătămată SRL „Auto Mall”.

Nemijlocit prin declarații prezentate de inculpat se constată că, acesta era angajat la SRL „AutoMall”, în calitate de depozitar, având în gestiunea sa piesele auto aflate în depozitul societății nominalizate. Se reține că Caranicolov Serghei, activa în baza contractului individual de muncă nr.50/2011 din 03.05.2011, iar conform pct.2.1 semnat pe verso de către inculpat, angajatul care deține un post și execută lucrări legate de păstrarea, prelucrarea, vânzarea, livrarea transportarea bunurilor sau a mijloacelor financiare transmise, poartă răspundere materială pentru integritatea acestor bunuri.

Cele invocate mai sus denotă că, bunurile care au fost însușite de către inculpat au fost încredințate acestuia în virtutea funcției pe care o deținea, conform raporturilor contractuale.

Mai mult ca atât, a fost stabilit faptul că, nici unul din colegii inculpatului nu au fost implicați în sustragerea pieselor de la depozitul unde își desfășurau activitatea și nici unul din martori care achiziționau piese de la Caranicolov Serghei, nu au indicat și la alte persoane, decât la inculpat.

Instanța de apel s-a bazat în exclusivitate pe declarațiile inculpatului a lăsat fără apreciere și acel fapt că, Caranicolov Serghei cunoscând despre faptul că la depozit sunt surplusuri de piese, intenționat a tăinuit acest fapt de la conducerea întreprinderii, ulterior realizându-le persoanelor terțe, fapte care se confirmă, nemijlocit prin declarațiile inculpatului care a specificat că, „Roman venea cu mașina personală și încărcă ceva în mașină nu a raportat nimănui, deoarece la depozit era multă marfă neînregistrată și în plus Roman era șeful său și nu putea să-i reproșeze ceva. Când se aducea marfa la depozit erau și surplusuri, care se păstrau la ei, în caz că ceva nu s-a vândut. Despre surplusuri cunoștea numai el și Roman, care i-a zis că surplusurile le vor vinde și venitul o să-l împartă”.

Totodată, instanța de apel urma să aprecieze critic argumentele inculpatului Caranicolov Serghei, precum că piesele auto pe care le-a propus spre vânzare, ultimul le-a luat de la prietenul său Iamov Alexandru, care le-a adus din Europa, or în acest sens nici martorul Iamov Alexandru, nici inculpatul Caranicolov Serghei careva acte de proveniență sau alte probe privind existența pieselor nu au prezentat.

Mai mult ca atât, nemijlocit martorul Iamov Alexandru care pretinde că i-ar fi adus piesele pentru realizare inculpatului, nu a putut specifica, piese pentru care automobil i-a procurat lui Caranicolov Serghei, invocând că acestea chipurile au fost achiziționate de la un depozit, însă cecurile nu le-a păstrat.

A lăsat fără apreciere instanța de apel și acel fapt că Caranicolov Serghei propunea spre realizare piesele la sinecostul acestora importate în Moldova, iar într-o astfel de situație, dacă admitem versiunea inculpatului că le procura de la Iamov Alexandru, primul suporta doar prejudicii, neavând careva venituri, însă aceasta nu-l afecta pe făptaș deoarece „de facto”, aceste bunuri au fost însușite ilegal de la depozitul în care activa.

Astfel, colegiul penal efectuând o nouă apreciere a probelor din dosar, era obligat să invoce în cuprinsul deciziei și motivele pentru reaprecierea acestora, relevând dezacordul cu aprecierea probelor respective efectuată de către instanța de fond, fapt ce pe cazul nostru nu se constată, or cum se explică că declarațiile martorilor acuzării: Graciov Stanislav, Zgardan Serghei, Solomon Roman, Iabanji Alexandr, Tonciu Serghei, au fost doar descrise în decizie fără a evalua forța lor probantă în măsura în care aceste probe în coroborare cu celelalte probe în ansamblu, pot confirma sau infirma vinovăția inculpatului.

Acuzarea consideră, că decizia instanței de apel, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu mijlocul probatoriu, adus de către acuzare în sprijinul învinuirii formulate inculpatului și a ajuns la concluzia adoptării unei soluții de achitare, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe, fapt ce pe caz consider că n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Totodată a menționat, că actul procesual prin care instanța de apel a fost investită să rejudece din nou cauza penală de învinuire a lui Caranicolov Serghei, este decizia instanței de recurs din 09.10.2018, prin care s-a menționat a repara erorile judiciare comise de instanțele de judecată în procesele anterioare și puse în

sarcină verificarea probelor administrate la caz.

De către instanța de apel urma a fi apreciat critic declarațiile inculpatului Caranicolov Serghei, și a le considera ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, fiind combătute prin probatoriul administrat, iar vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin și se confirmă prin ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința instanței de apel.

Materialul probator demonstrează legătura acauzală dintre acțiunile intenționate ale inculpatului Caranicolov Serghei și consecințele survenite, or inculpatul fiind angajat ca depozitar la SRL „Auto Mall” a sustras piese auto care se aflau în gestiunea sa legitimă, pe care ulterior le înstrăina diferitor cetățeni.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin forma de vinovăție, intenție directă, or Caranicolov Serghei fiind angajat în funcția de depozitar la ÎM „Auto Mall” SRL, la 13 iulie 2011, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a sustras piese auto, provocând astfel ÎM „Auto Mall” SRL o daună materială considerabilă în sumă de 43 806 de lei.

Obiectul infracțiunii, îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor.

Subiectul infracțiunii - Caranicolov Serghei, născut la 30 decembrie 1978, a atins vârsta de tragere la răspundere penală, prevăzută la art. 21 din Codul penal, și care are capacitatea de a înțelege caracterul prejudiciabil al faptei sale, precum și capacitatea de a-și manifesta voința și de a-și dirija acțiunile.

Astfel, instanța de fond just a reținut că, în acțiunile inculpatului Caranicolov Serghei se conține latura obiectivă a delapidării averii străine.

În cazul dat acuzarea conchide că, instanța de apel eronat a dat prioritate declarațiilor inculpatului, care evident au fost date în scopul eschivării de răspundere penală, situație care a și condiționat emiterea deciziei de achitare, instanța nu a dat o apreciere completă fiecărei probe aduse de procuror în susținerea învinuirii formulate lui Caranicolov.

Din atare considerente, în procesul examinării cauzei penale, instanța de apel nu a stabilit careva circumstanțe, care ar pune la îndoială declarațiile reprezentantului părții vătămate, martorilor privitor la acțiunile inculpatului și careva temeieri de a nu crede acestor declarații. Respectiv, alegațiile apelanților privitor la achitarea lui Caranicolov sunt lipsite de suport probant.

Analizând textul deciziei, partea acuzării concluzionează că, instanța de apel nu a realizat obligația Constituțională de a înfăptui justiția în stat, nu a clarificat circumstanțele relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută, urmează a fi casată cu menținerea sentinței instanței de fond.

A declarat recurs ordinar și partea vătămată, Întreprinderea Municipală „Auto Mall” Societatea cu Răspundere Limitată, în care solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței din 05 noiembrie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

Recurentul a invocat că instanța de apel contrar prevederilor art. 100, al. (1) p. 6 și 12, art. 435 din CPP RM a depășit împuternicirile sale, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor, a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și ca urmare faptei săvârșite și sa dat o încadrare juridică greșită.

Decizia instanței de apel este bazată inclusiv și pe declarațiile lui Cazanir Vitalie, pe când Cazanir Vitalie nu a fost audiat și nu a fost prezent în ședința

instanței de apel.

Sunt stabilite și expuse contradictoriu în Decizia instanței de apel, fapte ce au o importanță majoră pentru calificarea acțiunilor lui Caranicolov S. și anume la (f.d.9) al Deciziei - instanței de apel este indicat *"La faza urmăririi penale Caranicolov S. a recunoscut vina parțial"*, pe când la (f.d.20) al Deciziei - instanței de apel este indicat *"Caranicolov S. a menținut poziție de nerecunoaștere a vinovăției de la urmărirea penală"*. De fapt inculpatul Caranicolov S. a recunoscut vina la faza urmăririi penale, el a confirmat că a delapidat ÎM „Auto Mall” SRL de bunuri. Inculpatul Caranicolov S. nu a fost de acord numai cu suma prejudiciului.

În cazul când instanța de apel greșit a constatat că Caranicolov S. nu a recunoscut vinovăția, această greșeală evident a atras după sine și aprecierea greșită circumstanțelor în ansamblu și ca urmare a adus la o încadrare juridică greșită și concluziei contradictorie.

Este absolut greșită concluzia instanței de apel precum că că Badiuc A., Jaliuc N. au fost angajații ÎM „Auto Mall” SRL pot fi implicați în dispariția pieselor auto. Persoanele indicate activau în alte subdiviziuni, care și teritorial sunt amplasate în deferite locații. Astfel orice persoană din lista angajaților poate fi suspectă.

La materialele dosarul nu există nici o circumstanță ce va permite crearea concluziei și suspiciuni în privința Graciov S., Badiuc A., Jaliuc N. Mai mult, astfel de presupunere contravine principiului „prezumției de nevinovăție”, ce tot odată este o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului. Concluzia greșită privind accesul Graciov S., Badiuc A., Jaliuc N. la bunurile din depozit unde activa inculpatul Caranicolov S. și suspiciunile de implicare acestor persoane la delapidarea bunurilor - este o altă concluzie greșită ce în lanț cu alte concluzii greșite evident a atras după sine o apreciere greșită circumstanțelor în ansamblu și ca urmare a adus la o încadrare juridică greșită și concluziei contradictorie.

Instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile martorilor Iabanbji A., Zgardan S., Tonciu S., care a confirmat faptul că inculpatul Caranicolov S. de mai multe ori a vândut sau a propus spre vânzare piese auto cu un preț de 50% mai mic de cât cel de piață. Piesele vândute de Caranicolov S. sunt anume cei - lipsa cărora a fost stabilită prin acte de inventariere la depozitul unde activa inculpatul.

Instanța de apel nu a ținut cont de faptul că în ziua când s-a efectuat inventarierea la depozitul unde activa inculpatul Caranicolov S., ultimul a dispărut pe câte-va săptămâni. În cazul când un depozitar cunoaște că nu a comis încălcării, nu are nici un temei să fugă și se ascundă.

Instanței de apel, la examinarea dosarului penal - nu este în drept din oficiu să declare un contract de muncă și sau contractul de răspundere materială deplină - lovite de nulitate absolută.

Mai mult, astfel de cerere nu există din partea participanților la proces.

La materialele dosarului f.d. 134 Vol.II este anexat răspunsul Inspecției Muncii nr. 856 din 26.06.2013 prin care sa constatat că nu s-au depistat careva încălcării la petiția inculpatului Caranicolov S.

Astfel un organ specializat de Stat în domeniul sa expus că toate actele inclusiv contractele vizate sunt în regulă și corespund legislației în vigoare.

Ca urmare instanța de apel a depășit împuternicirile sale prevăzute de CPC, ilegal a declarat lovit de nulitate contractul, ce a adus la o încadrare juridică greșită și concluziei contradictorie.

Instanța de apel nu a ținut cont că inculpatului Caranicolov S. absolut nimic nu

poate declara privind proveniența pieselor care el a comercializat. De unde sunt, de ce prețul de vânzare este redus cu 50% în cazul când o persoană nu poate explica proveniența bunurilor care le comercializează cu preț redus, persoana este cel puțin suspectă în acțiunii ilegale.

Consideră că urmează a fi apreciate critic declarațiile martorului Iamov Alexandru, deoarece martorul Iamov A. a apărut deja în instanța de judecată, peste un an de examinare a cauzei. În cazul dacă piesele ar fi aduse anume de Iamov A., de ce inculpatului Caranicolov S. nu a declarat despre acest fapt la faza anchetei preliminare.

Martorul Iamov A. a declarat că el au adus și a transmis inculpatului piesele împachetate și nu lea despachetat, însă tot odată declară cu piesele au fost la număr 10-15 bucăți, astfel în declarațiile martorului Iamov A. sunt contradicții evidente.

Altă declarație suspectă a lui Iamov A. este că el cu inculpatului Caranicolov S. planificau să deschidă împreună firmă și să importe piese auto. Totodată Iamov A. declară că el a procurat la solicitarea inculpatului piese însă nu cunoaște ce fel de piese sau pentru ce automobil. Este suspect că o persoană care planifică afacerii privind importul pieselor auto să nu cunoască ce fel de piese sunt în fața lui.

Martorul Iamov A. nu a demonstrat nici un act ce va confirma că el a procurat și a importat piese pentru inculpatului Caranicolov S. La întrebările de unde sau procurat, a răspuns generalizat - în Europa, de la un depozit, fără a cunoaște locul amplasării depozitului.

Instanța de apel nu a ținut cont că inculpatului Caranicolov S. la faza anchetei preliminare fiind audiat în calitate de bănuit și în calitate de inculpat recunoscut faptul sustragerii și acțiunile ilegale comise de el, dar a contestat numai valoarea bunurilor pe care le-a sustras.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală.

La 01 noiembrie 2019, Caranicolov Serghei a depus referință prin care a solicitat menținerea deciziei instanței de apel fără modificări.

Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.432 alin. (2), pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Reieșind din conținutul recursurilor, autorii invocă ca temei pentru recurs prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prescrie că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor menționate, nefiind stabilite pretensele erori de drept invocate de autori.

Referitor la temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din cerere de apel și pentru a evita repetările instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea incriminată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, inclusiv declarațiile inculpatului, a martorilor, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile acuzatorului de stat, probele administrate pe caz nedemonstrând vina inculpatului, instanța de apel întemeiat dispunând achitarea inculpatului din motiv că, fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Astfel, instanța de recurs constată că argumentele recurenților, formulate în temeiul statuat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare or, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul deciziei fiind concordant motivării soluției și clar expus, fiind în corespundere deplină cu prevederile art. 417 alin. (1) Cod de procedură penală.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurenți în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 -101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor

Prin urmare se conchide că, de fapt în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzute în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință de către recurenți, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

Reieșind din considerentele expuse supra, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erorile de drept invocate în recursul acuzării și a părții vătămate, care ar genera casarea deciziei adoptate în sensul invocat, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu și partea vătămată Întreprinderea Municipală „Auto Mall” Societatea cu Răspundere Limitată.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu și partea vătămată Întreprinderea Municipală „Auto Mall” Societatea cu Răspundere Limitată împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Colegiului judiciar al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe Caranicolov Serghei Stepan, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh